

“Volem ser un grup dins el grup”

Joaquim Puig, cap de llista del PSOE per Castelló als comicis estatals del 20 de novembre, coordina la campanya socialista al País Valencià. Explica que el PSPV té la intenció d'esdevenir un “subgrup” al si del grup socialista al Congrés i raona el seu pacte amb Jorge Alarte –amb qui el 2008 competí per la secretaria general– perquè era “allò que afeblia menys el partit”.

Quin paperot, haver de coordinar la campanya del PSOE al País Valencià! Us hauríeu estimat més de plantar cara al toro Ratón que no açò, supose.

—[Riu.] Qualsevol cosa abans que no Ratón! La situació és ben complicada, són les eleccions en què partim amb més dificultats, però alhora és un repte. Farem un model de campanya diferent, més proper i rigorós, dialogant amb la gent, amb menys folklore i més realitat. Europa travessa moments de gran incertesa, ens hem de deixar estar de bromes i acarar les coses amb molt de coratge. Ací, els inicis de la crisi es remunten a l'època d'Aznar, amb l'adopció del neoliberalisme i el foment del *boom* immobiliari. Els impulsors d'aquelles polítiques són els que ara esperen beneficiar-se'n –i, de fet, ja se n'han beneficiat– a les urnes. És lamentable. Els socialistes hem de recordar les conquestes socials de Zapatero i que els efectes de la crisi han tingut ací el menor cost social possible.

—Atenent que la crisi econòmica penalitza els governs europeus, signaríeu que el PSOE repetira al País Valencià el 41% dels vots del 2008.

—Aquell fou un resultat molt estimable, sens dubte. Però la situació que viu el País Valencià hauria de conduir-nos a la victòria. Pot semblar una *boutade*, però no entenc que els valencians donen suport al PP. Si el model que aplicarà Rajoy a Espanya és aquell que s'ha im-

plantat al País Valencià, qui pot donar-li suport? Tenim més desocupació que a la resta d'Espanya, hi ha més morositat que enlloc, som a la cua de l'aplicació de la llei de dependència i del rànquing de llits per habitant, som al capdavant del fracàs escolar... Si ni tan sols han gosat presentar un pla de retallades! Si ni tan sols fan pressupostos! Ja ho ha dit el conseller [d'Hisenda i Administracions Públiques, José Manuel] Vela: no podran satisfer els pagaments si no hi ha un rescat.

—Per comptes d'escurçar distàncies amb el PP, però, els socialistes valencians cada vegada en sou més lluny... I les altres forces progressistes us van al darrere: com més va, més a prop.

—Jo crec en la pluralitat de l'espectre progressista, però aquest 20 de novembre escollirem entre retornar a les arrels del neoliberalisme amb Rajoy o optar per un polític de solucions com ara Rubalcaba, que ha resolt el terrorisme, la inseguretat ciutadana i els accidents de trànsit, tres de les qüestions que més afectaven Espanya. Rubalcaba no sols té experiència, sinó també la capacitat de reinventar-se. Els empresaris valencians amb qui va reunir-se l'altre dia [el 22 de setembre] van eixir-ne molt contents. Molts m'han dit que és una pena la dificultat de l'entorn, perquè ell seria el millor president.

—Però si cap d'ells no el votarà!

—Aquesta és la qüestió. Tothom reconeix que Rubalcaba seria molt més bon president que no Rajoy, de qui la gent tan sols recorda la gestió del *cas Prestige*, que fou impresentable, o la claudicació davant Aznar amb motiu de la guerra de l'Iraq.

FRATSI I CAMPS

—El 13 de setembre, durant de la presa en consideració de la ILP “Televisió sense fronteres”, els diputats valencians eren tots junts, l’un al costat de l’altre, en un Congrés mig buit. Fou una imatge inèdita i curiosa, sobretot perquè sempre s’ha acusat el PSPV de no ser un *lobby* a Madrid i de diluir-se en el si del PSOE.

—Al nou període que s’obrirà ara proposarem que els socialistes valencians tinguen més visibilitat al Congrés. Hem de participar de manera molt més activa en la presa de decisions del grup socialista. Volem ser un grup dins el

grup. Caldrà veure com ho articulem, però la nostra és una formació federal que pensa que aquesta és la millor manera d’organitzar Espanya i el partit. La solució no és fer un grup propi, sinó una mena de subgrup. Hem de visualitzar d’una manera nítida que hi ha un grup de diputats i diputades que, a més d’atendre l’interès general i aquelles idees que són comunes a tot el PSOE, també defensa amb claredat els interessos del País Valencià.

—N’heu parlat amb Rubalcaba?

—És quelcom que ambicionem els socialistes valencians i que farem palès

al si del grup socialista del Congrés. Es tracta de traslladar allò que volem per a l’estat de les autonomies al funcionament intern del grup, des de la màxima cohesió i respectant la solidaritat interna. Volem participar i influir més en les decisions generals del partit, cosa que ens proporcionarà molta més visibilitat com a grup de diputats valencians. Un dels objectius de Rubalcaba és de regenerar la relació entre els representants i els representats. És fonamental que l’elector mantinga contacte amb el diputat que ha escollit.

—Aquest sembla un propòsit etern. **Al PSPV-PSOE fins i tot obríreu una Oficina d’Atenció Parlamentària.**

—Sí, però encara costa de trobar un canal de comunicació entre el votant i el diputat. Per això Rubalcaba proposa una reforma de la llei electoral que instaure una votació doble, al partit i al diputat, tal com passa a Alemanya. Som conservadors i progressistes, sí, però del País Valencià. Quan es negociava la quota basca, tots els partits hi feien pinya, des d’HB fins al PP. I el País Valencià, ara com ara, té un dèficit de visibilitat en la presa de decisions espanyoles.

—S’acaben de complir tres anys de l’11è congrés del PSPV, en què vau obtenir el 47% dels vots dels delegats,

“Al 12è congrés del PSPV haurem d’analitzar què ha passat i com obrim una nova etapa”

ben pocs menys que Jorge Alarte, secretari general des d’aleshores. A l’inici del seu mandat vau acusar-lo de no integrar els perdedors del conclave. Ara, però, hi aneu de bracet.

—He fet allò que considerava millor per al meu partit i per al meu país. Les conseqüències de l’11è congrés del PSPV, però, caldrà analitzar-les quan arribe el 12è. Haurem d’analitzar què ha passat i, sobretot, de quina manera obrim una nova etapa.

—Alguns delegats que us feren costat potser pensen que el vostre equip s’ha *venut* per un seient a l’Ajunta-

ment de València, un altre a la Diputació i alguns més a les Corts i al Congrés. On és aquell moviment?

—He pres la posició que afeblia menys el nostre partit. Teníem davant unes eleccions [valencianes] molt importants, que malauradament vam perdre i, un cop passades, un enfrontament caïnita era el pitjor servei que podíem fer al país i al partit. Al comitè nacional sí que he demanat que canviem el *modus operandi*, perquè ens falla des del 1996. En tot cas, primer hi ha les eleccions espanyoles, un congrés federal del PSOE i molt de temps per a parlar-ne.

—El congrés del PSPV podria tenir lloc a començament del 2012, mesos abans que Alarte no esgoti els quatre anys com a secretari general. S'ha guanyat de continuar-hi quatre anys més? Li donareu suport?

—És una de les qüestions que abordarem quan calga. No sóc partidari dels judicis sumaríssims, sinó que haurem d'avaluar-ho amb racionalitat i una visió general i cohesionadora.

—Francesc Romeu, amb qui vau compartir candidatura al congrés del 2008, ja ha manifestat la intenció d'optar a la secretaria general. Què en penseu?

—El nostre partit no pot estar en un congrés permanent. Els congressos tenen lloc cada quatre anys i és aleshores, que se n'avalua la gestió. Si no, estafem els ciutadans i no respectem els nostres estatuts ni la nostra llarga cultura democràtica. Siga com siga, tinc clar que el projecte polític que encetarem el 2012 ens durà a la Generalitat el 2015.

—...?

—Hi ha unes bases polítiques i sociològiques que ho faran possible. El 1988 ningú no s'imaginava que el mur de Berlín cauria de colp, i el 1989, quan va caure, ni tan sols vam tenir temps de saber-ne els motius.

—Ara fa tres anys, vau posar l'èmfasi en el descens de la militància, una crisi que també s'ha agreujat. No debades, a cada elecció us costa més de trobar interventors i apoderats.

—El militant socialista està molt preocupat, com el ciutadà mitjà, pels efectes de la crisi econòmica. Ara bé, els nostres militants són més conscients que ningú que les retallades de la dreta no crearan ocupació ni milloraran les seues condicions de vida. Per això hem

de centrar-nos a mobilitzar no sols els nostres afiliats, sinó tota la gent d'esquerres, a fi de combatre la revifalla d'una dreta que vol aprofitar la situació actual per a avançar. La dreta sempre avança, com el neoliberalisme. Ara pretenen desmantellar l'estat del benestar i rebaixar la igualtat d'oportunitats, un repte que coven d'antic: que el mercat guanye pes i en perda la cosa pública.

—El PSOE ha estalviat bastant feina bruta al PP. Se la trobarà feta.

—Quan algú d'esquerres afirma que endeutar-se és progressista, comence a riure. Aleshores Zaplana i Camps són d'extrema esquerra, perquè han endeutat aquest país fins a límits insospitats. Cal recórrer al deute quan es tracta d'obres molt i molt importants, que no pot pagar-les una única generació. Ara bé, això no ho hem de confondre amb allò que ha passat al País Valencià: els programes de Canal 9 d'ara fa dos anys, els pagarem fins el 2035! L'equilibri contra el deute és necessari. No hem de ser tan demagogs per a pensar que la limitació del deute és culpa d'un *broker* o dels mercats malvats. És clar que hi ha una manca de regulació dels mercats, però ara ens toca pagar els milers de milers de milions que Aznar demanà en pro del *milagro español*.

“Si endeutar-se és progressista, Zaplana i Camps són d'extrema esquerra”

És l'hora de repartir els costos de la crisi, que fins ara han recaigut sobretot en els treballadors, els funcionaris i els pensionistes; ara cal que s'hi afegesquen aquells qui més tenen, amb l'impost del patrimoni i el de les grans fortunes, o mitjançant els nous impostos als bancs. Volem fer una política reformista seriosa: eliminar les diputacions —una proposta plantejada pels socialistes valencians— i descartar el copagament. Ja n'hi ha prou de dir que els iaïos van massa a cal metge!

—En cas que Rajoy esdevinga president, els socialistes valencians here-

tareu el victimisme que ha caracteritzat el PP valencià tots aquests anys?

—No en serem gens, de victimistes. De segur que el senyor Rajoy complirà les seues promeses... Ironies a banda, amb Rajoy correria perill l'estat autònom. Tots coneixem les ànsies uniformistes i espanyolitzadores del PP.

—Aquestes ànsies poden afectar el corredor mediterrani?

—El corredor mediterrani serà una realitat perquè el govern socialista l'haurà inclòs a la llista de prioritats que la UE aprovarà el dia 19...

—...conjuntament amb el central.

—El corredor central ja hi era. A Aznar, de fet, aquest era l'únic que el preocupava. En tot cas, recordaré algunes fites d'aquest procés: el 1994, quan Joan Lerma encara n'era el president, la Generalitat Valenciana va convocar una cimera al parc tecnològic de Paterna amb empresaris i consellers catalans, illencs, murcians i andalusos, i la dreta valenciana va dir que volíem refundar els Països Catalans, amb Múrcia i Andalusia com a observadors. D'aleshores ençà, la societat civil més potent des del punt de vista cultural, com ara l'Institut Villalonga o Acció Cultural, han mantingut a l'agenda aquest tema. I no cal anar tan lluny, perquè l'any passat, quan l'Institut Villalonga va organitzar l'acte pel reconeixement europeu de l'arc mediterrani al Palau de Congressos de València, cap membre del govern valencià no hi va fer acte de presència. I tampoc no van anar a Brussel·les quan Ferran Villalonga [ex-conseller valencià del PP, president de l'Institut Villalonga i cònsol espanyol a Nova York] va acudir-hi en defensa del corredor. Mireu, el corredor mediterrani és tan important ara com ho era una dècada enrere, però n'hi ha que acaben de veure la llum, com si foren sant Pau!

—Si Camps haguera acceptat d'accedir a l'euroregió que patrocina Pasqual Maragall, com estariem avui?

—Molt millor. L'anticatalanisme que ha atiat la dreta autòctona per simple interès electoral ens ha eixit molt car, als valencians. Esperem que el president Fabra comence a complir tot allò que havia promès, recepció de TV3 inclosa, en compte de perseguir Acció Cultural del País Valencià.

Victor Maceda